

55
de
povești
de
UNĂ PURTARE

Traducere de Mihaela Eros

București 2019

Cuprins

Un pungaș fără pereche	6
Nu faceți haz niciodată de nimeni.....	8
Fiți loiali	10
Fericitul îngrijitor al parcului.....	12
Cuvintele magice	14
Un monstru	16
Un broscoi nătăflet	18
Lupa.....	20
Pisicuța Pussy	22
Palatul adevărului și palatul minciunilor	24
Vrăjitoarea cea bună și Vântul.....	26
Cangurul încrezut.....	28
Zâna cea bună și urâtă	30
Lucrul împreună ajută	32
Norul invidios	34
Limbile și urechile	36
Râul neprietenos.....	38
Pietrele magice.....	40
Iartă pe toată lumea	42
Micuța stea	44
Prințul politicoș.....	46
Copacii sunt prietenii noștri cei mai buni	48
Nu mânca la repezeală!	50
David cel onest.....	52
Fă-ți temele zi de zi.....	54
Alice și Maria.....	56
Du-te la școală cu uniforma aranjată.....	58

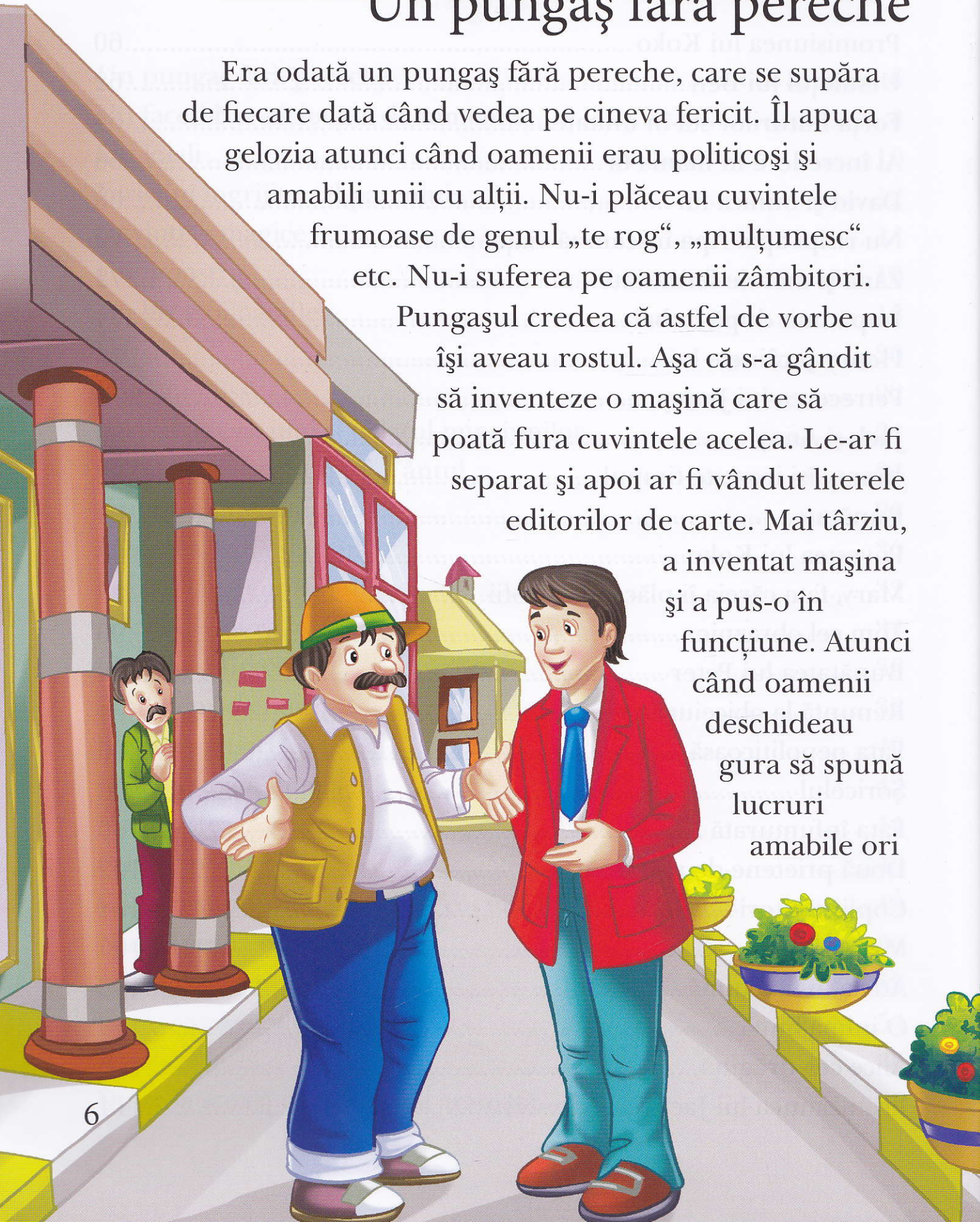
Promisiunea lui Koko	60
Ursulețul lui Ben	62
Forța fluturilor stă în unitate.....	64
Ai încredere în mama ta	66
David și bunica lui	68
Nu risipi apa! Apa înseamnă viață.....	70
Zâna și merele fermecate.....	72
Împătimit după fotbal	74
Henry și câinele lui.....	76
Petrecerea lui Jenny.....	78
Jack și Anny	80
Jimmy își irosește timpul	82
Bunătate.....	84
Povestea lui Koko.....	86
Mary, fata căreia îi plăceau cartofii.....	88
Tom cel obraznic.....	90
Bunătatea lui Peter	92
Renunță la obiceiurile rele	94
Fata nepoliticoasă.....	96
Șoricelul	98
Fata înfumurată	100
Două prietene de nedespărțit.....	102
Copiii săritori	104
Micuța Meg	106
Adela, o fată bună	108
O inimă bună	110
Alice cea drăguță.....	112
Promisiunea lui Jack.....	114

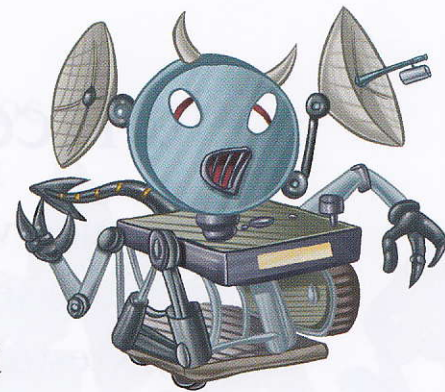
Un pungaș fără pereche

Era odată un pungaș fără pereche, care se supăra de fiecare dată când vedea pe cineva fericit. Îl apuca gelozia atunci când oamenii erau politicoși și amabili unii cu alții. Nu-i plăceau cuvintele frumoase de genul „te rog“, „mulțumesc“ etc. Nu-i suferea pe oamenii zâmbitori.

Pungașul credea că astfel de vorbe nu își aveau rostul. Așa că s-a gândit să inventeze o mașină care să poată fura cuvintele acelea. Le-ar fi separat și apoi ar fi vândut literele editorilor de carte. Mai târziu,

a inventat mașina și a pus-o în funcțiune. Atunci când oamenii deschideau gura să spună lucruri amabile ori

politicoase, mașina urma să le înhațe. Și nu ar mai fi fost rostite niciodată. Exact așa cum sperase pungașul, la început nu s-a întâmplat nimic.

La urma urmei, oamenii nu aveau de ce să fie politicoși. Au început să fie tot timpul prost dispuși, să facă totul fără tragere de inimă și să se simtă precum ceilalți de lângă ei. Așa că, în câteva zile, ei au devenit arțăgoși și au început să se contrazică din cele mai mărunte lucruri. Se adresau întotdeauna nepoliticos unii celorlalți.

Văzând asta, pungașul nostru era fericit la gândul că îi reușise de minune planul. Dar n-a observat niște fetițe foarte speciale, care aveau probleme de auz și erau nevoite să comunice folosind limbajul semnelor. Acestea au continuat să fie amabile și politicoase, pentru că mașina pungașului nu le putea fura gesturile. Apoi, fetele și-au dat seama ce se întâmplase cu toți ceilalți. În curând au descoperit că vorbele acestora erau furate de o mașină mare care îi aparținea pungașului. Fetele l-au urmărit până la ascunzătoarea lui din vârful unei coline de lângă mare, unde au fost surprinse să vadă mașinăria care era ocupată să separe toate cuvintele în litere. La un moment dat, pungașul s-a dus să tragă un pui de somn, așa că fetele s-au apropiat pe furiș de mașină și au stricat-o. Și așa oamenii au început să fie iar politicoși și amabili unii cu alții.

Nu faceți niciodată haz de nimeni

Cu multă vreme în urmă, era un rinocer care se înfuria foarte ușor.

Odată, o țestoasă a pătruns pe teritoriul lui. Rinocerul s-a înfuriat și a încercat s-o alunge pe aceasta de pe domeniul său.

În acel moment, țestoasa s-a retras

în carapacea ei și nu s-a mai mișcat deloc. Rinocerul a început să izbească în carapace pentru a o determina să iasă afară. Loviturile lui erau din ce în ce mai violente. O lovea cu putere cu cornul său, făcând-o pe biata țestoasă să zboare în toate direcțiile. De la distanță, totul semăna cu o partidă de fotbal, țestoasa fiind pe post de minge. În

curând, toate maimuțele s-au adunat pentru a se distra pe seama luptei lor.

În furia lui, rinocerul n-a observat că acestea făceau haz văzându-le lupta.

Când s-a oprit să se odihnească puțin, le-a auzit cum se distrau pe seama lui. Nici

rinocerului, nici țestoasei, care tocmai ieșise din carapacea ei, nu le-a

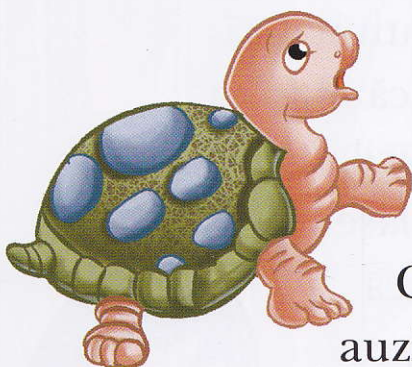
convenit că o adunătură de

maimuțe făceau haz pe

seama lor. Așa că

după ce au

schimbat

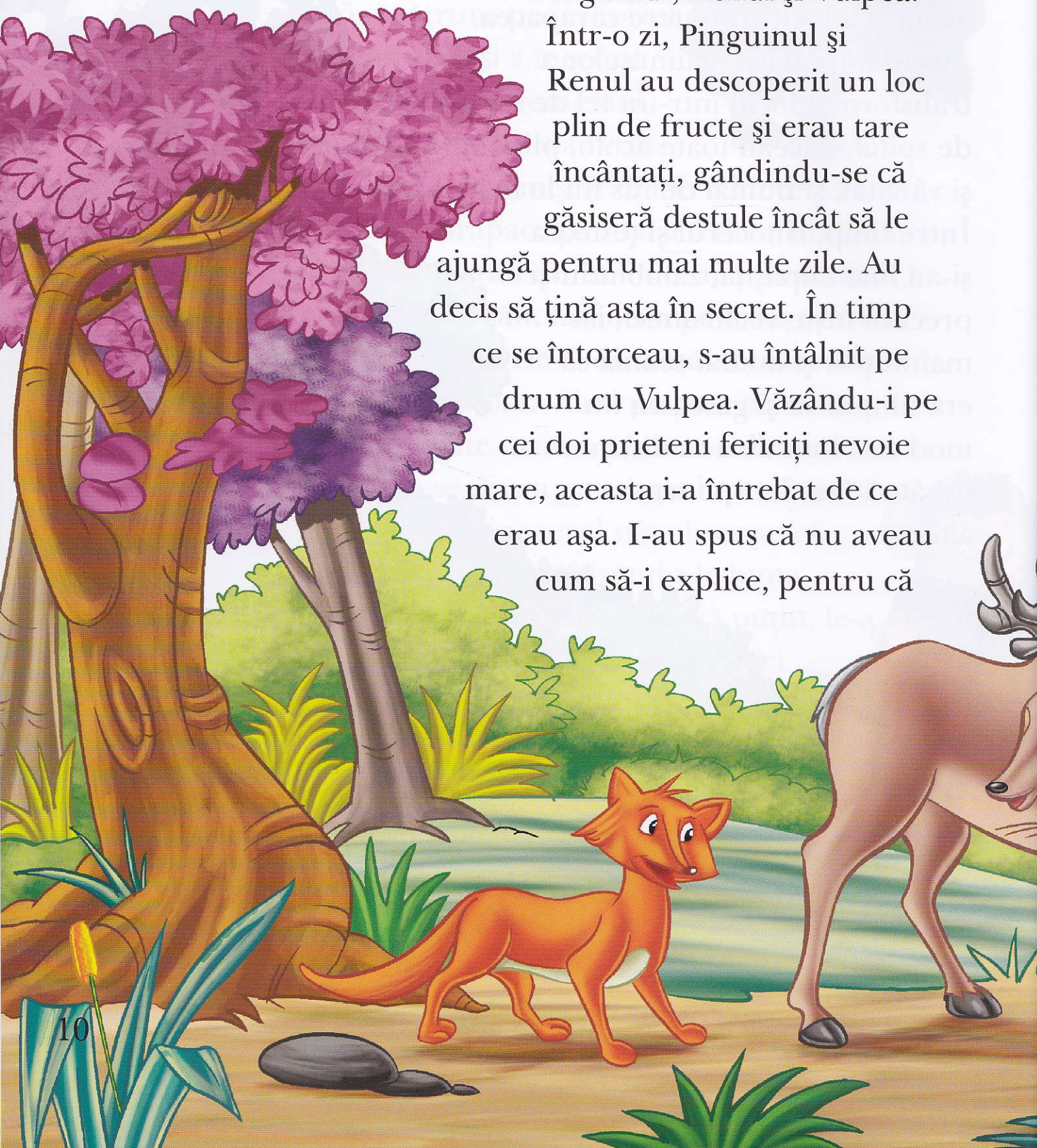

priviri pline de subînțeles, țestoasa a intrat la loc în carapacea ei. De această dată, rinocerul s-a dat înapoi câțiva pași foarte liniștit, a privit la țestoasă, apoi la maimuțe, și-a luat avânt și a lovit cu putere carapacea. Atacul împotriva maimuțelor a transformat locul într-un fel de salon de spital. Zăceau toate acolo, pline de tăieturi și vânătăi, și numai de râs nu le mai ardea. Între timp, rinocerul și țestoasa și-au luat tălpășița, zâmbindu-și precum niște vechi amici, iar maimuțele și-au dat seama că era timpul să-și găsească un mod mai bun de a se distra decât să facă haz pe seama altora.

Fiți loiali

Erau odată trei prieteni – Pinguinul, Renul și Vulpea. Într-o zi, Pinguinul și Renul au descoperit un loc plin de fructe și erau tare încântați, gândindu-se că găsiseră destule încât să le ajungă pentru mai multe zile. Au decis să țină asta în secret. În timp ce se întorceau, s-au întâlnit pe drum cu Vulpea. Văzându-i pe cei doi prieteni fericiți nevoie mare, aceasta i-a întrebat de ce erau așa. I-au spus că nu aveau cum să-i explice, pentru că

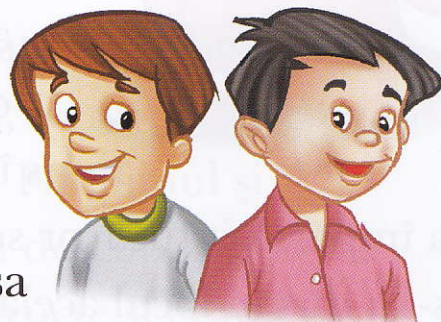
era un secret, dar Vulpea i-a asigurat că ea nu avea să dezvăluie nimănui ce aveau să îi spună. Așa că i-au spus despre descoperirea lor. Atunci când au ajuns în sat, Vulpea și-a uitat promisiunea și a împărtășit tuturor secretul. Atunci, toate animalele din sat s-au dus în locul acela plin de fructe și s-au înfruptat din toate. Mai târziu, ajungând și Pinguinul, și Renul acolo, n-au mai găsit nimic. Erau supărați pe Vulpe, așa că au decis să-i dea o lecție. Au căutat un alt loc plin cu de-ale gurii, iar când s-au reîntâlnit cu Vulpea, s-au prefăcut că nu vor să-i mai spună nimic, pentru că-și încălcaseră promisiunea. Dar când Vulpea i-a asigurat că de astă dată n-avea să le mai dea în vileag secretul, i-au spus că dăduseră de un lac plin cu

pești. În ciuda promisiunii sale, Vulpea nu a păstrat nici de data asta secretul. În ziua următoare, împreună cu toate celelalte animale, inclusiv urșii polari, Vulpea s-a dus acolo. Negăsind nimic, animalele s-au simțit înșelate și i-au tras Vulpiei o scărmană în toată regula. Aceasta a învățat că e foarte important ca apropiații să aibă încredere în tine, dar mai întâi trebuie s-o câștigi prin loialitate și prin ținerea promisiunilor.

Fericitul îngrijitor al parcului

Un băiat obraznic și prietenul său au pornit dis-de-dimineasă spre un parc de distracții. Au ajuns în apropierea lui, și l-au văzut pe îngrijitorul parcului care cânta și dansa în vreme ce mătura. Locul era așa de curat

încât celor doi băieți obraznici li s-a părut amuzant să afle cum de măturătorul muncea așa de voios, cu noaptea-n cap. Au decis să se distreze pe seama lui. Dar bărbatului nici că-i păsa, și continua să cânte și să danseze în timp ce mătura. Când cei doi prieteni au văzut că acestuia nu-i păsa și își vedea de treaba lui în continuare la fel de vesel ca înainte, au început să arunce bucățele de hârtie pe jos. În acel moment, mai mulți vizitatori au intrat în parc. Văzându-i pe cei doi aruncând cu bucățele de hârtie, și-au închipuit că era una dintre activitățile din parcul de distracții. Așa că li s-au alăturat imediat și au început să facă același lucru. Dintr-odată, parcul s-a umplut de gunoaie și arăta ca vai de el, iar măturătorul nu mai putea face față.

„Ei bine, au spus autoritățile parcului, ce se petrece aici?”

Fiecare căuta câte ceva.

S-a dovedit că, în cursul acelei zile, toată lumea scăpase diferite obiecte, dar parcul era așa de plin de gunoi, încât de fiecare dată când cineva scăpa ceva pe jos era aproape imposibil să mai găsească acel lucru. Atunci, cu toții au decis să curețe parcul pentru a-și găsi lucrurile. Măturătorul i-a încurajat și fiecare a măturat cântând și dansând de zor. Asta s-a transformat într-una dintre activitățile preferate ale parcului. Toată lumea se distra în vreme ce făcea curat, în timp ce obrăznicuții au învățat că nu trebuie să arunce gunoaie la întâmplare.

